

Ingers tankar

Själ och tro

För ett tag sedan lyssnade jag på radioprogrammet Filosofiska rummet. Man diskuterade den eviga frågan **Finns det en själ**, och då syftade man förstås på människan (andra djur är ju själlösa). De som skulle reda ut saken var Eric Schüldt, en välbekant person i radio och TV-sammanhang. Jag lyssnar gärna på hans **Text och Musik**. Per Eriksson f.d. rektor för Lunds universitet och Farshid Jalalvand, mikrobiolog och kulturskribent, men också känd från radio och författare till boken **Apan och filosofen**.

Det blev en diskussion om begreppen **tro** och **vetande**, religion kontra vetenskap, där två troende män från världens mest sekulariserade land mötte en man, med rötter i Iran, som inte verkade vara troende vad jag uppfattade. De pratade om själens existens. Ett ämne som människan funderat över sedan tidernas begynnelse. Schüldt och Eriksson var säkra på att själen är en realitet. Förmågan att njuta av vacker musik, konst etc skulle vara förknippat med att man har en själ sa Schüldt som refererade till en bok från 60-talet som han hittat.

Farshid sa att den förklaringsmodell av själen vi lever med är från antiken och han ville ha mer påtagliga, vetenskapliga bevis för han skulle tro på dess existens.

Själen som begrepp finns i de flesta religioner och hänger ihop med människans tro och önskan till evigt liv. Man vill tro att det finns något större bortom livet och döden. Vi i den kristna delen av världen baserar allt på bibeln, sagosamlingen med levnadsregler men också många motsägelsefulla påståenden. En samling skrifter av varierande ursprung som reviderats, stötts och blötts i två årtusenden för såväl goda som onda syften.

Idagarna har muslimer runt om i världen uppammat ett brinnande hat till oss alla svenskar för att en person i vårt land tillåts

bränna deras heliga bok. Koranen är också en samling texter med tillkomst så där 650 år efter bibeln. Den har en så stor betydelse för den muslimska världen att den i princip är likställd med deras Gud. Även i den boken finns motsägelsefulla påståenden.

För mig är begreppet själ den enskilda människans gensvar på rådande normer och interaktion med omvärlden. Varje människa förhåller sig till varje intryck den utsätts för. Själva personligheten, eller jaget, är det som blir till under livets gång. Redan som mycket liten har människan förstånd för vad som är ont och gott. Den har definitivt ingen arvssynd att släpa på.

Sedan bombarderas man hela livet av olika påståenden, förklaringar och tyckanden. Så bra om man då kan bestämma sig för en tro och hålla fast vid den. Särskilt om den utlovar ett nytt och bättre liv efter detta. Så trösterikt. Då behöver man inte bry sig så mycket om livet här och nu. Man kan lägga sitt liv i Guds hand, i viss mån överlåta ansvaret för sitt handlande till en överhöghet. Även den som är svag i tron kan säga att han tror, som en liten försäkring ifall det skulle finnas en himmel eller ett helvete efter döden. Som Eriksson raljerade «Det är bättre att man vet att man är troende än att man tror att man vet».

Själv är jag säker på att jag inte vet. Men jag vill ta reda på så mycket som möjligt. Tror gör man i kyrkan. Jag kan leva med att vi inte någonsin kommer att få svar på allt och att jag själv bara är ett hastigt flämtande bloss i världssalltet. Att vi bara har det här jordelivet räcker för mig. Både paradiset och helvetet finns här på jorden. Det är vi människor som inte kan bestämma oss för vilket vi vill leva i.

Inger Klintberg Danielsson 23-02-11